

Procedura zobowiązania do leczenia odwykowego

Procedurę taką wdraża się na podstawie art. 24 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi: „**Osoby, które w związku z nadużywaniem alkoholu powodują rozkład życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchylają się od obowiązku zaspokajania potrzeb rodziny albo systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny, kieruje się na badanie przez biegłego w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego.**”

Zgłoszenie:

Aby wszcząć postępowanie w celu zobowiązania do podjęcia leczenia należy wypełnić **wniosek (podanie do GKRPA według określonego wzoru, odpowiedni formularz można pobrać z tej strony) i złożyć go w Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Wadowicach Górnych.** Wniosek może złożyć dowolna osoba, której nie jest obojętny los pijącego lub instytucja np. ośrodek pomocy społecznej, policja, prokuratura, szkoła, zakład pracy itd.

Gdy wniosek składa:

Członek rodziny – musi pokonać wiele oporów wewnętrznych. Wstyd, lęk przed nieznanym oraz częste przekonanie, że „na swojego się nie donosi” utrudnia podjęcie decyzji. Osoby takie wymagają wsparcia i wiedzy o procedurze zobowiązania do leczenia odwykowego: dzięki temu mogą zyskać świadomość, że nie oskarżają tylko niosą pomoc bliskim. Muszą wiedzieć, że postanowienie o zobowiązaniu do leczenia odwykowego nałożone przez sąd zapada w trybie nieprocesowym i nie ma charakteru wyroku sądowego.

Policja – zdarza się, że członkowie rodziny chcąc uniknąć konfliktów z bliską osobą nadużywającą alkoholu zgłaszają problem do dzielnicowego i wtedy wnioskodawcą staje się policja. W takim wniosku znajduje się pisemne uzasadnienie i podane są dane świadków.

Prokuratura – w ostatnim czasie liczba takich wniosków wzrosła w związku z prowadzeniem postępowań w sprawach o przestępstwa. Prokurator podaje w nim, o co wnosi i uzasadnia swój wniosek.

Inni wnioskodawcy – często pomoc społeczna zgłasza wniosek w sytuacji, gdy z wywiadu środowiskowego wynika, że występuje nadużywanie alkoholu. Sporadycznie wnioskodawcą bywa szkoła.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zaprasza osobę zgłoszoną na posiedzenie komisji:

Wariant 1 – wezwani zgłaszają się. Komisja informuje wezwanego o tym, że wpłynął wniosek o zobowiązanie go do podjęcia leczenia odwykowego oraz o celu spotkania. Członkowie Komisji zbierają informacje, by należycie ocenić sytuację danej osoby. Jeśli z przeprowadzonej rozmowy wynika, że zgłoszony na posiedzenie GKRPA leczył się i deklaruje chęć uczestniczenia w terapii lub już ją zaczął, Komisja ustala, w której placówce to leczenie będzie odbywał i zobowiązuje go do informowania Komisji o przebiegu leczenia oraz motywuje do udziału w terapii i utrzymania abstynencji. Przerwanie leczenia, łamanie abstynencji lub odmowa przyjęcia skierowania na badanie przez biegłych powoduje skierowanie sprawy do Sądu.

Wariant 2 – nikt się nie zgłasza. Wówczas wezwanie wysyła się ponownie. Jeśli osoba nie stawi się dwukrotnie, za trzecim razem wysyła się skierowanie na badanie przez biegłych.

Wariant 3 – zgłasza się tylko wnioskodawca. Zbierany jest wywiad i wysyła się ponownie wezwanie do osoby zgłoszonej na Komisję.

Wariant 4 – osoba zgłoszona nie stawia się na żadne wezwania, ani przed Komisją, ani na badanie przez biegłych. Wówczas sprawę kieruje się do Sądu z wnioskiem o zobowiązanie do leczenia odwykowego.

Badania psychiatryczno-psychologiczne w przedmiocie uzależnienia od alkoholu.

Przeprowadza je dwuosobowy zespół biegłych, złożony z lekarza psychiatry i psychologa. Jeżeli osoba skierowana na badania nie zgłasza się, odmawia poddania się badaniu, biegły przedstawia te okoliczności w sporządzonej notatce. Opinie przekazywane są do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Odczytanie opinii biegłych i propozycja podjęcia terapii.

Komisja zaprasza zainteresowane strony na odczytanie opinii biegłych. Kiedy biegli orzekający nie stwierdzili uzależnienia, Komisja sprawę umarza. Jeśli natomiast biegli rozpoznali uzależnienie alkoholowe, Komisja odczytuje zapisaną w opinii diagnozę, przedstawia propozycję leczenia zgodnie z zaleceniami biegłych (tj. leczenie ambulatoryjne lub stacjonarne) i wskazuje ośrodki prowadzące terapię uzależnień oraz motywuje do podjęcia leczenia.

Monitorowanie udziału w terapii.

Przebieg leczenia dobrowolnego jest monitorowany przez Komisję. Jeżeli leczenie realizowane jest skutecznie tj. pacjent kończy terapię i utrzymuje abstynencję, Komisja umarza sprawę.

Skierowanie sprawy do Sądu Rejonowego Wydział III Rodzinny i Nieletnich.

Każda sytuacja, gdy leczenie nie przebiega prawidłowo lub dana osoba nie zgłasza się na spotkania z Komisją, powoduje skierowanie sprawy do Sądu.

Orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu.

Sąd rozpatruje wniosek i wydaje nakaz leczenia, który jest ważny dwa lata. Postanowienie sądu w formie pisemnej otrzymuje osoba uzależniona i ośrodek terapii, w którym ma się on leczyć.

Jeżeli leczenie nie odbywa się w sposób właściwy, ośrodek terapii informuje o tym Sąd, który podejmuje decyzję o zmianie trybu leczenia.